

पन्नगी

त्रिकराद्योपरथास्तु द्विकराप्युपरचका ॥
 जङ्गापथचतुर्थादस्त्रिपादस्य गृहान्तरम् ।
 तृतीपादस्त्रिपादः प्रावृंशः पादकः स्तुतः ॥
 अवकरः परीवारः पादमात्रः समन्ततः ॥”
 इति देवोपुराणे गोपुरद्वारलक्षणध्यायः ॥ * ॥
 चतुर्व्ययलक्षणादि यथा,—
 “एकलिङ्गे भ्रमशाने वा शून्यागारे चतुर्व्यये ।
 तत्रस्थः साधयेद्योगी विद्यां त्रिसुवनेश्वरीम् ॥
 चतुर्व्ययनु तत् प्रोक्तं त्रिकोणं यत्र वर्णते ॥”
 इति नीलतन्त्रम् ॥ * ॥
 पद्यगमनगुणाः ।
 “अध्या मेदःकपस्थौल्यसौकुमार्यविनाश्रनः ।
 यत्तु चङ्गमन् नतिदेहपौडाकरं भवेत् ॥
 तदायुर्वलमेधाभिप्रदमिन्द्रियशोधनम् ॥”
 इति राजवल्लभः ॥ * ॥
 ब्राह्मणादिभ्यः प्रयावकाशो देवो यथा,—
 “पत्या देवो ब्राह्मणाय स्त्रियै रात्रौ ह्यचक्षुषे ।
 वृद्धाय भारवृत्ताय रोगिण्ये दुर्बलाय च ॥”
 इति कौर्म्ये उपविभागे ११ अध्यायः ॥ * ॥
 गोपधदानफलं यथा,—
 “गोमागंस्तथा कर्मा गोलोके क्रीडते चिरम् ।”
 इति प्रतिहातस्त्रे ह्यग्र्यीर्यपचरात्रम् ॥ * ॥
 अस्याचारादावुपचारो यथा,—
 “तर्कोऽप्रतिष्ठः श्रुतयो विभिन्ना
 नैको मुनिर्यस्य मृतं प्रमाणम् ।
 धर्मस्य तत्त्वं निहितं गुहायां
 महाजनो येन गतः स पन्थाः ॥”
 इति महाभारते ३।३।२।११२। धर्मवकप्रश्ने
 युधिष्ठिरोत्तरम् ॥ * ॥ नरकविशेषः । यत्रा-
 टाचते । इति मग्नौ ४ अध्यायः ॥
 पन्नं, त्रि, (पद्यौ उ गतौ + “गत्यर्थेति ।” ३।४।
 ७२ । इति कर्त्तरि क्तः ।) श्रुतम् । गलितम् ।
 इत्यमरः । ३।१।१०४ ॥
 पन्नः, पुं, (पन्नं स्तुतौ + “कृत्वृत्पिदपनीति ।”
 उणां । ३।१० । इति नः स च निन् ।) अयो-
 गमनम् । इति सिद्धान्तकौमुद्यासुधादिवृत्तिः ॥
 पन्नगः, पुं, (पन्नं अद्योगमनं पतितं वा गच्छ-
 तीति । गमं लृ गतौ + “सर्वत्र पन्नयोरुपसंख्या-
 नम् ।” ३।२।४८ । इत्यस्य वार्त्ति इति डः ।
 पद्गानं न गच्छतीति वा विग्रहः ।) सर्पः ।
 इत्यमरः । १।१।८।८ ॥ (यथा, विष्णुपुराणे ।
 १।१७।७ ।
 “पानावक्तं महात्मानं हिरण्यकशिप्रुं तदा ।
 उपासाञ्चक्रिरे सर्वे सिद्धगन्धर्वपन्नगाः ॥”)
 ओषधीभेदः । पद्मकाष्ठम् । इति मेदिनी ॥
 पन्नगकेशरः, पुं, (पन्नगवत् केशरो यस्य ।) नाग-
 केशरपुष्पम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
 पन्नगश्रवणः, पुं, (पन्नगं सर्पं अत्रातीति । अश्रु ग
 भोजने + ल्युः । पन्नगः अश्रुनं भक्षो यस्येति
 वा ।) गच्छः । इत्यमरः । १।१।३१ ॥
 पन्नगी, स्त्री, (गन्नग + जातौ ङीष् ।) पन्नग-
 पत्नी । (यथा, भागवते । ३।१६।११ ।

पयश्च

“तां स आपततीं वीक्ष्य भगवान् समवस्थितः ।
 जग्याह लीलया प्राप्तां गरुडानिव पन्नगीम् ॥”
 मनसा देवी । यथा, तिथितन्त्रे ।
 “पञ्चम्यामसिते पञ्चे समुत्तिष्ठति पन्नगी ॥”
 सर्पिणीचुपः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 पन्नङ्गा, स्त्री, (पदि नङ्गा बङ्गा ।) चर्मपाटुका ।
 इति हेमचन्द्रः ॥
 पन्नङ्गी, स्त्री, (पदोश्चरणयोर्नङ्गी ।) चर्मपाटुका ।
 इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 पपिः, पुं, (पाति लोकम् । पिवति वा । पा +
 “आङ्गमहहनजनः किकिनौ लिट् च ।” ३।०।
 १७१ । इति किः द्वित्वञ्च ।) चन्द्रः । पानकर्त्तरि
 त्रि । इति संक्षिप्तसारयाकरणम् ॥ (यथा,
 ऋग्वेदे । ६।२३।११ । “पपिः सोमं द्दिर्याः ॥”)
 पपीः, पुं, (पाति लोकम् । पा रचये + “यापोः
 कित् ई च ।” उणां । ३।१५६ । इति ईक्
 द्वित्वञ्च ।) सूर्यः । चन्द्रः । इत्युणादिकोषः ॥
 पपुः, पुं, (पाति रचतीति । “कुर्मन्चेति ।”
 उणां । १।२३ । इति चकारात् अन्यतोऽपि
 कुर्दित्वञ्च ।) पालकः । घात्र्यां स्त्री । इत्युणादि-
 कोषः ॥
 पमरा, स्त्री, गन्धद्रव्यविशेषः । सञ्जुकी इति ख्याता ।
 अस्यायुष्मपन्नगुणः । परमालक्ष्मीरचोन्वर-
 नाशिलम् । इति राजवल्लभः ॥
 पम्या, स्त्री, (पारति रचति महर्ष्यादीन् स्त्रीय-
 पवित्रसलिलदानादिभिरिति शेषः । पा पालने +
 “ख्यञ्-श्रित्य-शब्द-वाच्य-रूप-पम्या-तत्त्वाः ।”
 उणां । ३।२८ । इति निपातनात् इत्स्वले सुडा-
 गमत्वे च साधुः ।) ओङ्देशस्थनदीविशेषः ।
 इत्युणादिकोषः ॥ (यथा, रघुः । १३।३० ।
 “दूरावतीर्णां पिवतीव खेदा-
 दम्हनि पम्यासलिलानि दृष्टिः ॥”
 इयं हि ऋष्यभृकपर्वतसन्निकटस्था । इति
 रामायणम् ॥)
 पम्ब, गतौ । (भ्रां-परं-सकं-सेट् ।) ओष्ठप्रवर्ग-
 श्लेषोपधः । पम्बति । इति दुर्गादासः ॥
 पय, उ गतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्रां आत्म-
 सकं सेट् ।) उ, पयते । इति दुर्गादासः ॥
 पयः, [सु] स्त्री, (पय्यते पीयते वा पय गतौ पी उ
 पाने वा + “सर्वधातुयोरुसुन् ।” उणां । ४।
 १८८ । इत्यसुन् ।) जलम् । (यथा, रघुः । १।१६७ ।
 “पयः पूर्वैः स्निग्धस्यैः कवोष्णसुपसुच्यते ॥”)
 दुग्धम् । इति मेदिनी ॥ (यथा, मनुः । ३।१८२ ।
 “कुर्यादहरहः आहमन्नाद्येनोदकेन वा ।
 पयोमूलफलेर्वापि पिष्टभ्यः प्रीतिमावहन् ॥”)
 पयःकन्धा, स्त्री, (पयः कन्धे यस्याः ।) चीर-
 विदारिणी । इति राजनिर्घण्टः ॥
 पयःफेनी, स्त्री, (पयो दुग्धमिव फेनमस्याः । गौरा-
 दित्वात् ङीष् ।) दुग्धफेनीचुपः । इति राज-
 निर्घण्टः ॥
 पयश्चयः, पुं, (पयसां चयः सम्बन्धः ।) जलसम्बन्धः ।
 तत्पण्यायः । पूरः २ वेष्टिः ३ । इति जटाधरः ॥

पयोधि

पयस्यं, त्रि, (पयसो विकारस्तत्र हितं वा ।
 पयस् + “गोपयसोयंत् ।” ४।३।१६० । इति
 यत् ।) पयोविकारः । छतदध्यादि । इत्यमरः ।
 २।६।५१ ॥ पयोहितम् । इति मेदिनी ॥
 पयस्यः, पुं, (पयः पिवतीति ।) विडालः । इति
 शब्दचन्द्रिका ॥
 पयस्या, स्त्री (पयस्य + टाप् ।) दुग्धिका । चीर-
 काकोली । स्वर्णचोरी । इति मेदिनी ॥ अर्क-
 पुष्पिका । इति रत्नमाला ॥ कुटुम्बिनीचुपः ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥ यामिन्ना । इति हेम-
 चन्द्रः ॥
 पयस्वलः, पुं, (पयोऽस्थस्य । पयस् + “अन्वभ्यो-
 ऽपीति ।” वलच् ।) ह्यागः । इति राज-
 निर्घण्टः ॥
 पयस्विनी, स्त्री, (पयो विदत्तेऽस्याः । “अस्माया-
 मेधासजो विनिः ।” ५।२।१२१ । इति
 विनिः ततो ङीष् ।) नदी । (प्रशस्तजल-
 वस्वात्तथा पुण्यसलिलत्वाद् गङ्गा । यथा, काशी-
 खण्डे गङ्गासहस्रनामकीर्त्तने । २६।१०६ ।
 “परापरफलप्राप्तिः पाचनी च पयस्विनी ॥”)
 धेनुः । (यथा, रघुः । १२।२१ ।
 “प्रदक्षिणीकृत्य पयस्विनीन्तां
 सुदक्षिणा साचतपात्रहस्ता ॥”)
 रात्रिः । इति मेदिनी ॥ काकोली । चीर-
 काकोली । दुग्धफेनी । चीरविदारिणी । ह्यागी ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥ जीवन्ती इति भावप्रकाशः ॥
 (गायत्रीस्वरूपा महादेवी । यथा, देवीभाग-
 वते । १२।६।६६ ।
 “प्रज्ञावती सुता पौत्री पुत्रपूज्या पयस्विनी ॥”)
 पयोगडः, पुं, (पयसो गड इव ।) घनीपलः ।
 ह्यीपः । इति शब्दमाला ॥
 पयोधनः, पुं, (पयोभिर्धनः सान्द्रः ।) घनीपलः ।
 इति हारात्रली ॥
 पयोजन्ता, [न] पुं, (पयसो जलस्य जन्म यस्यात् ।)
 मेघः । इति शब्दमाला ॥
 पयोधरः, पुं, (धरतीति धरः । धृ + अच् ।
 पयसो दुग्धस्य जलस्य वा धरः ।) स्त्रीरूढः ।
 (यथा, रघुः । १४।२२ ।
 “षडाननापीतपयोधरासु
 नेता च न्मलामिव हृत्तिकासु ॥”)
 मेघः । इत्यमरः । ३।३।१६३ ॥ कोषकारः ।
 नारिकेलम् । कशेरु । इति मेदिनी ॥
 पयोधाः, [स] पुं, (पयो जलं दधातीति । डु धा
 अलि धारणे + “पयसि च ।” उणां । ४।२२६ ।
 इति अचिः ।) समुद्रः । जलाधारः । इत्युणादि-
 कोषः ॥
 पयोधिः, पुं, (पयोसि धीयन्तेऽस्मिन् । डु धा च् +
 “कर्मण्यधिकरणे च ।” ३।३।६३ । इति
 किः ।) समुद्रः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 पयोधिकं, स्त्री, (पयोधौ समुद्रे कायति प्रका-
 शते इति । कै + कः ।) समुद्रफेनः । इति
 राजनिर्घण्टः ॥